54e jaar — Nr 140.

Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden.

Zaterdag, 9 November 1907.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week :	6 fr.	per jaar.
Twee »	5	»
Een »	4	»

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooruit betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD.

TONGEREN, DEN 9 NOVEMBER 1907

ALLERLEI NIEUWS

MEN MOET ALLE GEBODEN VAN GOD ONDERHOUDEN. — Een koopman gaf aan zijn bediende last eenige boodschappen te doen. De man praatte gewoonlijk graag met zijn knecht, en niet zelden viel het gesprek op het punt van godsdienst. Zoo was het ook nu.

De koopman verdedigde thans, dat het genoeg is om God te dienen, als de mensch zijnen evennaaste goed doet.

De bediende had datzelfde liedje reeds meer hooren zingen; dikwijls had hij gezegd, dat dit gebod volbrengen, zeker goed is doch niet genoeg, want de mensch moet de andere geboden ook naleven.

De knecht sprak daarom weinig tegen en verliet zoo haast hij kon, het kantoor.

Bij zijn terugkomst gaf hij verslag van den afloop van ééne der boodschappen.

« En de drie andere » ! vroeg de koopman.

« Ik dacht, mijnheer, » antwoordde de bediende, « dat het voldoende was, als ik één der mij gegeven bevelen opvolgde. U heeft mij dat zoo dikwijls gezegd. »

De meester zette groote oogen op, en verzocht den bediende maar niet te doen, zooals hij, en de opgelegde taak *geheel* te volbrengen.

De bediende gehoorzaamde, maar buitengekomen mompelde hij in zich zelven : « Ik ben benieuwd, of mijnheer voortaan nog met zijn godsdienstige vraagpunten zal aankomen. »

— **Belangrijk bericht !** — Bij deze heb ik de eer mijne talrijke kalanten der Provincie ter kennis te brengen dat mijne magazijnen goed voorzien zijn van eene overgroote hoeveelheid pikdraad, gevlochten draad, kar, assen, karreepen, ressorts, carton bituménagels, kettingen, marmitten, baskules, stoven, cuisinièren en alles wat den handel betreft; alles aan de laagst mogelijke prijzen.

Eenige agent der provincie Limburg, Antwerpen en Hollandsch Limburg voor de gebreveteerde bakovens « PIETERS », (eenige uitvinder). Eenige oven bestaande met warmtemeter. *Wacht u bijzonder van alle namaaksels !*

Meer dan elf duizend in gebruik !

Ook te verkrijgen bij Mad. We Jageneau, te Tongeren. Onder minzame aanbeveling.

RENE VERLAAK-PINON,
Kiekenmarkt, 1-6,
HASSELT.

— EEN PLAKKAAT. — Te Ivry-sur-Seine, dichtbij Parijs, is een komiteit van propagande bij middel van plakkaten gevestigd.

Dat komiteit heeft thans een plakkaat doen aanplakken met den volgenden inhoud :

DE OORLOG TEGEN DE PASTOORS.

Men heeft de Zusters uit de gasthuizen gejaagd.

Dat kost duurder
Wordt gij beter verzorgd ?

Men heeft de kristene scholen gesloten,

Die niets kostten aan het land,
Waar slechts gingen die er wilden gaan.
Worden uwe kinderen beter behandeld ?
Worden zij beter opgevoed ?

Men heeft de begrooting der eerediensten afgeschaft.

Veertig miljoen zuivere winst per jaar.
Zijn uwe belastingen verminderd ?

De oorlog tegen de pastoors brengt niets op aan het volk, maar hij houdt het bezig, terwijl de echte maatschappelijke hervormingen wachten; hij laat vooral aan onze afgevaardigden en senators toe, te onzen koste, jaarlijks 15,000 fr. op te strijken.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN. **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.

Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en oude cigaren. — Telefoon 1956.

— SCHOONHEDEN DER VERWERELDLIJKING. — Wanorde en regeeringloosheid heerschen voortdurend in de Fransche gasthuizen sedert dat men noodig heeft geoordeeld ze te verwereldlijken. Er gaat bijna geen dag voorbij dat er geen slachtoffer wordt gemaakt.

Een driejarig meisje, Germaine Debry, is in een gasthuis van Parijs overleden, in 't water verbrand door eene ziekendienster, meer bekommerd met de eischen van hare vakgenooten dan met de verzorging der zieken die haar waren toevertrouwd.

De ouders van het kind hadden het naar het hospitaal Trousseau laten brengen om er verzorgd te worden voor eene uitslaande koorts, waarvan de besmetting gevaarlijk was voor de andere kinderen van het huisgezin. De ziekendienster stak het kind in een bad waarvan de warmte niet was nagezien. Het klein slachtoffer schreeuwde zoo hard dat de ziekendienster verplicht was het uit het kokend water te trekken, doch Germaine Debry was overdekt met afgrijselijke brandwonden en stierf eenige dagen daarna.

Men poogde aan de ouders te doen gelooven dat het kleine meisje aan de koorts overleden was, doch de moeder had vermoedens. Daar zij bij haar laatste bezoek, eene verbetering in den toestand van haar kind had vastgesteld, onderzocht zij het lijkje. De voeten en de beenen van het slachtoffer maakten slechts ééne wonde uit.

Een schandaal vreezende zocht men de ouders te bedaren met de belofte een onderzoek te doen. Dat onderzoek werd inderdaad ingesteld doch het bestuur is niet haastig om er den uitslag van te doen kennen. Het parket is tusschengekomen en heeft de ziekendienster van doodslag beschuldigd.

— **Fabriek van Pianos,** Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

Groote Prijs, in gemeenzaamheid, en **Gouden Medalie,** aan de Wereldtentoonstelling van Luik 1905.

— DE REKLAAM IN JAPAN. — Niemand kent en gebruikt beter het aanbevelend of aanprijzend artikel dan de Japaneezen, en dagelijks vindt men in hunne dagbladen reklamen zooals de volgende :

— Onze koopwaren worden verzonden met de snelheid van een kanonsbal.

— Ons prachtig papier is zoo sterk en zoo hard als het vel van eenen olifant.

— Onze pakjes zijn ingepakt met de fijne en kostelijke zorgen welke een jong getrouwde aan zijne jonge en lieve wederhelft voorbehoudt.

— Onze azijn, extra kwaliteit, is veel zuurder dan de gal der kwaadwilligste schoonmoeder.

— Alles wat wij drukken is klaar als rotskristal; en de teksten die wij verkiezen zoo bevallig en aangenaam als de stem van een lietje van twintig jaar.

— Koopt onzen wijn, het zal u niet berouwen, want hij verheugt het hart als de kus eener moeder.

— Treedt onze magazijnen binnen; gij zult er ontvangen worden — onze bedienden zijn zoo liefelijk — als bij een vader die eene zijner dochters zoekt uit te huwen. Daarenboven zult gij altijd ontvangen worden als eene zonnestraal die na een somberen regendag verschijnt, enz., enz.

Inning van slechte schuldvorderingen, L. LECOCQ Cie, deurwaarder, 1, rue Moray, 1, Luik. Telefoon 1365.

— DE STAD LONDEN. — De Londensche statistiek, jaarlijks uitgegeven door den « London County Council », ander gezegd « Gemeenteraad », is verschenen.

Wij laten hier, uit dat lijvig boekdeel, eenige belangwekkende cijfers volgen :

Londen heeft eene bevolking van 7.217.939 inwoners, 't is te zeggen, een bevolkingscijfer omtrent gelijk aan dat van geheel België.

Het getal der parken en openbare hovingen bedraagt 109, met eene gezamenlijke oppervlakte van 2,400 hect.

De gezamenlijke lengte der ijzerenwegen binnen de stad, is 1,052 kilometers 224 meters. Er zijn, op die ijzerenwegen, 586 statiën.

Het getal der reizigers, binnen de stad, door die ijzerenwegen en die statiën bediend, bedraagt, 304,677,495.

Op de tramwegen reisden 478,864,877 personen; op de omnibussen (enkel voor de twee bijzonderste maatschappijen) 291,563,018 reizigers.

De lengte der tramwegen is 643 kilom 204 meters Er zijn 2,964 omnibussen, door paarden getrokken en 783 autobussen.

De haven van Londen werd, in een jaar, binnengevaren door 27,323 vaartuigen, te zamen metende 17,602,315 ton.

Het getal nieuwe vaartuigen, opgeschreven als tot de haven van Londen behoorende, bedraagt 1,891 stoombooten en 1,418 zeilschepen.

De scholen, onder het gebied van den London County Council, worden bezocht door 495,991 kinderen. Het getal der arme schoolkinderen is 148,620.

De politie telt 17,000 officieren en agenten; de brandweer 1,277 officieren en pompiers; het getal branden per jaar bedraagt 2,511.

Er zijn 16,940 arme krankzinnigen en 2,535 die tot de begoede standen behooren.

—o— **Dr P. DORTU,** woont thans Boulevard de la Sauvenière 84, Luik.

Neus- keel- en oorziekten.

Raadplegingen van 2 tot 4 ure.

'sZondags van 9 1/2 tot 10 1/2 ure.

— PROTESTANTISM. — In de stad Bremen zijn er 7 protestantsche tempels.

Het Duitsch blad « De Kristene Wereld » bevatte, in een nummer van begin Oogst, eene tafel de godsdienstoefeningen aanduidende, welke in die 7 tempels moesten plaats hebben op den Zondag 4 Oogst.

Er waren er... zero !

Het blad maakte daarop de volgende bemerking.

« Wij hebben nog nooit zulk eene uur-
« tabel van godsdienstoefeningen gezien,
« en nooit hebben wij de gelegenheid
« gehad zulken toestand vast te stellen,
« zoo tegenstrijdig aan de gewoonten en
« aan de heiliging van den Zondag. »

Die toestand is het beste bewijs dat het protestantism recht naar het rationalism leidt.

Automobiles « Royal Star »
Simples — Souples — Solides — Silencieuses
9-11, avenue des Arts, Anvers.
Demander le catalogue général.

—o— TOUTES VOS VALEURS en sûreté par les coffres-forts blindés, garantis contre le chalumeau, le thermit, imperforables, incrochetables, incombustibles, **F. Van Deuren-Guns et fils,** Canal des Récollets, 56, fabrique Chaussée St-Bernard, 135, Anvers.

Pour renseignemets, liste de clients et la vente pour le rayon, s'adresser à Aug. Sneyers-Lafosse, Saint-Trond. Transformations d'anciens coffres-forts.

Coffrets en acier d'une seule pièce incombustible, à la portée de toutes les bourses.

— DE WILDE DIEREN IN CONGO. — Eene Engelsche vrouw die de reis rond Congo heeft gemaakt deelt de volgende indrukken mede in den « Evening Standard » :

« Van tijd tot tijd zagen wij troepen olifanten; zelfs wilde zekeren dag een jonge olifant onze karavaan volgen, maar zijne moeder haalde hem terug en dreef hem in het bosch weder.

« Hier en daar zag men luipaarden kruipen; mijn drager wees mij zekeren dag de plaats aan waar een leeuw weggevluchtte.

« De mannen van mijn geleide maakten echter zooveel lawaai, dat deze roofdieren ons niet dierven naderen.

« De jakhalzen waren natuurlijk elken nacht rond onze tenten op den loer. Een hunner roofde het zoontje van eenen inlander, dat door eenen geneesheer, die onze karavaan tijdelijk volgde, opgenomen was, en dat door de slaapziekte overvallen, nabij onze tenten door den vaak neergevallen was. Nooit zal ik de noodkreten van den armen knaap vergeten, toen het door den jakhals weggedragen werd.

« Van Irumi tot Ituri, in Opper-Congo, reisden wij acht dagen door de bosschen, onder een aanhoudenden stortregen, van groote hagelsteenen vergezeld. »

—o— **De Doctor Yvo PIRENNE**
Rue Dartois 33, te Luik, (Guillemins).
SPECIALIST voor de genees- en heelkundige aandoeningen van de *maag* en van de *darmen*, geeft zijne raadplegingen, alle dagen, van 2 tot 5 ure, 's Zondags en feestdagen, van 9 tot 12 ure. — (Telefoon 2761)

— EEN DRIJVEND MAGAZIJN. — Wij mogen met voldoening op eene nieuwigheid wijzen welke de talrijke schippers wier vaartuigen gemeerd zijn langs de groote schepen die zich in de Schelde bevinden, sinds eenige tijd gebruiken.

Vroeger deden de schippers hunnen voorraad levensmiddelen op bij kooplieden die per bootje van het eene schip naar het andere vaarden.

Deze aankoopen lieten veel te wenschen uit hoofde der kleine hoeveelheid koopwaren welke de bootjes maar kunnen inhouden en der traagheid waarmede deze zich verplaatsen.

Een koopman heeft thans iets beter gevonden. Aan boord eener motorboot, heeft hij een waar vlottend magazijn ingericht. Met dat drijvend magazijn gaat hij tot alle schepen. De schippers kunnen bij hem al de eetwaren koopen welke men in een magazijn aantreft : groenten, brood, boter, vleesch, enz.

Ziedaar een ware vooruitgang.

—o— Het mineraal water van **St-Amand** is het tafel- en regiemwater der aan rhumatiek of flerecijnlijdenden, alsook dergenen die willen vermijden het te worden.

Algemeen agent **AL. LEQUIME Ninoofschensteenweg, 541 Brussel.**

—o— *Het is zoo gemakkelijk* extra koffie te maken : gebruikt de Chicorei « der Trappisten » der fabriek Vincart van Silly. Weigert namaaksels.

— VOOR DEN VREDE ! — De Vredeskonferencie duurde 127 dagen; op die tijdruimte werden er ter eer der afgevaardigden 317 maaltijden gegeven; daarin zijn de noenmalen begrepen door het diplomatisch korps van den Haag. Deze noenmalen kostten samen 2,618,000 fr. Het rijkste feestmaal was dat opgericht door den Braziliaanschen afgevaardigde, Ruy Barbosa, die, bij de verschillige gelegenheden 8 tot 10,000 fr., uitgaf, enkel aan bloemen.

Het was ook deze afgevaardigde die de langste redevoeringen uitsprak in de konferencie, welke op zijne kosten per telegraaf naar Rio-de-Janeiro overgeseind werden en ginder voor een verlicht venster openbaar gemaakt werden.

De algemeene uitgaven der verschillige regeeringen bedroegen 14,850,000 fr., waaronder men 5,626,800 fr. moet rekenen, uitgegeven voor telegrammen.

DE VÉLOS EN DE MOTOS
SAROLEA
zijn de aanbevelingswaardigste.
Bureelen en Magazijnen te Herstal.

— AALMOEZENIERS AFGESCHAFT. — Als een nieuw gevolg van de scheidingswet in Frankrijk wordt gemeld dat de afschaffing der aalmoezeniers in de lyceums (hoogmiddelbare scholen) aanstaande is.

De provisors der lyceums die inwonende leerlingen hebben zijn, bij omzendbrief van M. den minister, verwittigd dat deze beslissing eerlang zal toegepast worden. Ten einde de godsdienstige overtuiging der ouders te eerbiedigen zou de afgeschafte aalmoezenier, als leeraar van godsdienst, vervangen worden hetzij door een gewezen kloosterling, hetzij door eenen priester der naaste parochie.

De godsdienstleeraars zouden niet meer behandeld worden als ambtenaars van den Staat en geene officieele jaarwedde ontvangen, maar enkel eene vergelding voor bewezene diensten.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 38 Bruxelles.**

— HET EEUWFEEST DER ENVELOPPEN. — Toen mad. de Sévigné (1626-1696) hare vermaard gebleven brieven, welke tintelden van fijne opmerkzaamheid, edele gevoelens en vloeiende letterkunde, de wereld inzond, was het de mode de brieven derwijze te plooien, dat een omslag of enveloppe nutteloos was. Overigens de omslag was toen onbekend. Doch de kunst van brieven plooien ging verloren bij de opkomende geslachten, en de smakelooze enveloppe kwam de kunst verdringen.

Wat wij eerbiedig eenen brief noemen, heeten ze destijds een « pak » en de kunst van briefschrijven was toen te verheven, omdat brieven in een pak verzonden zouden worden.

Heden gaan onder de enveloppe zoowel de vuige laster van een verdorven hart, als de liefdevolle brieven der moeder aan haar kind, zoowel de goudaanbrengende brieven van den koopman, als de smachtende woorden van den minnaar. De verraderlijke omslag verbergt onveranderlijk haat, liefde, onheil of geluk en de postbediende heeft niet meer eerbied voor den eene, als voor den andere.

Welnu, van die prozaïsche omslag viert men thans het eeuwfeest. Honderd jaren verbergt hij allerlei mededeelingen en reist er de wereld mede rond.

Kon hij spreken, hij zou meer vertellen dan al de dagbladen melden kunnen. Hij heeft meer gezien, meer gehoord en meer het innerlijk leven medegeleefd.

BREUKEN
VOOR ALTIJD GENEZEN IN 10 DAGEN.
GEEN BREUKBAND MEER.
Heelkundige Inrichting St-ANNA te Lanaeken, bij Maestricht, bediend door de Eerw. Kleine Zusters van St-Jozef.
Vrouwenziekten, misvormde ledematen, aderspat, aderbreuk.
Spreekuren : Vrijdag's van 2 tot 6 uren.

— DE BEVOLKING VAN EEN WOLKENKRABBER. — Voor de velen, die de skyscrapers te New-York, de hooge gebouwen, welke het ontwerp van den toren van Babel naar de kroon steken, niet met eigen oogen aanschouwd hebben, is het niet zoo heel wel mogelijk zich eene juiste voorstelling te vormen van zoo'n torengebouw zijne bergruimte, die in talrijkheid van bevolking die van de Amsterdamsche huurkazernen verre overtreft. Wanneer binnenkort alle ruimte in het gebouw der Singermaatschappij en het City Investing-gebouw zal zijn ingenomen (het zijn in de hoofdzaak kantoorgebouwen) zullen in het geheel op een-en-veertig en vijf-en-dertig verdiepingen, dertigduizend menschen geborgen zijn, dus zoo ongeveer de heele bevolking van eene behoorlijke Belgische provinciestad.

—o— EENE KWAAL VAN DEN TIJD is zekers dit groot getal van maagziektens welke men terecht denkt te moeten toewijten aan de vervalsching der voedingstoffen. Daarom roepen wij nogmaals de aandacht onzer lezers op de vervalschingen van de gekende gezondheidslikeur Elixir De Kempenaar waarvan de stop en capsule de naam Jacques Neels Anvers moeten dragen en op het etiket den titel Elixir De Kempenaar moet voorkomen.

Verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeur handelaars.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÉGE.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan **M. ESCOUFLAIRE**, apotheker te **Ath**, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

Belangrijk brevet te koop.
Het brevet bestaat in nummers « LUX » *op de huizen te plaatsen, in vervanging der gewone nummers.*
Deze nummers, van verre zichtbaar, zijn zeer aan te bevelen, onder oogpunt der handelaars, briefdragers, enz.
Gedeponeerde modellen in koper, wit metaal, nickel, brons, genickeleerd of verzilverd metaal.
Voor inlichtingen, wende men zich op het bureel van dit blad.

BIJ J. PANSAER,
OP DE VLASMARKT,
zijn te bekomen alle soorten van LEGUMEN en alle soorten van AARDAPPELEN en FRUIT.
In 't groot en in 't klein.

HET GESTOORD HUWELIJK

13e VERVOLG.

— Werkelijk, viel zij in, nog altijk even goedsmoeds en joviaal — ik wil geen woord meer hooren ! — Denkt ge dat ik er niet alles van begrijp ? — Zie, waarde neef, een meisje dat een goed stuk van haar leven in Indië heeft gewoond, en een goed stuk in China, en dat weet wat er op een mailboot te koop is, dat is niet bepaald meer een zuigeling, en als gij nu met uw biecht begint, dan zou ik wel dienen te volgen met de mijne, en dan zouden wij misschien beiden raar staan opzien. Bij voorbeeld, ik wou dat ge eens een zekeren aide-de-camp hadt gezien, een kapitein Webster, die te Aden aan boord kwam en bij ons bleef tot Suez. Nu, en dus, wat ik maar zeggen wou, neef Dick — ook zou ik u een boekje kunnen opendoen, als 't er op aankwam. Maar dat doe ik liever niet. Want het is maar beter geen oude geschiedenissen op te rakelen. Neen neef Dick, val mij niet in de rede. Ik wil geen woord meer van u hooren. Het is beter om alles maar blauw te laten.

Op dit oogenblik verscheen Mevr. Kingston aan het open venster en riep hem. Wat kon toch M. Richard nu verder nog doen ?... Hij moest het wel opgeven. Hij ging naar de tentoonstelling, met de bloem van nicht Floss in het knopsgat. En zoo deze of gene daaruit verkeerde gevolgtrekkingen afleidde — wat kon hij het helpen ?...

Na een zeker tijdverloop kwam er ook aan het Londensche verblijf van Mev. Kingston een eind, en moeder en zoon keerden naar hun eigen huis in Warwickshire terug. Maar al spoedig ontdekten zij dat er eene merkwaardige verandering in hun leven gekomen was. Woodend vonden zij eenzamer en doodscher dan ooit te voren. Er scheen in de stille kamers iets te ontbreken. Eene heldere stem, een jolige overmoedige lach, werd niet meer gehoord; en de hof, hoewel al de pracht van bloemen en bloesems zich daar nu ontvouwden, scheen ledig te liggen en verlaten.

— Ik had nooit kunnen denken dat ik haar zoo zou missen, zegde de oude dame, treurig.

En wat M. Richard betrof, ook hij leek het met zichzelf niet goed meer te kunnen vinden. Zijne gedachten, die reeds op Bristol hadden moeten gericht zijn, gingen voordurend een anderen kant uit, en dwaalden, in spijt van hemzelf, naar Kensington en de buurt van het Holland Park. Naar de veertiendaagsche brieven van de arme Nanciebel werd niet half zoo gretig uitgezien, als naar de haastig gekrabbelde episteltjes van nichtje Floss aan hare lieve tante Cecilia. M. Richard loerde daarop, en zoodra hij er een in de brievenbus vond, bracht hij het naar zijne moeder, met de kwansuis onverschillige vraag : « Wat heeft Florence te vertellen, moeder ? » — Want inderdaad, nicht Floss scheen altijd aan haar iets aardigs te vertellen te hebben. Aan neef Dick schreef zij natuurlijk niet — dat was niet te verwachten. Maar toch wist zij altoos zijn naam er bij te pas te brengen, en dikwijls droeg zij hem kleine bezorgingen op, die hij met de grootste bereidwilligheid volvoerde.

— Wie is toch die kapitein Webster ? vroeg eens zijne moeder hem.

M. Richard kleurde driftig.

— Och, de een of andere jonge idioot — aide-de-camp van een kolonialen gouverneur, of iets van dien aard.

— Maar hoe intresseert Florence zich zoo voor hem ? vroeg Mevrouw Kingston weer.

— Weet ik het ? antwoordde haar zoon, met eene meesterlijke gespeelde onverschilligheid. Het schijnt dat zij hem op de mailboot tusschen Sjanghai en hier ergens ontmoet heeft; en nu heeft het haar zeker verrast, hem in Londen aan te treffen. Dat is al wat ik er van zeggen kan moeder — en de rest kan mij niet schelen.

X.

Richard's ongedurigheid en gedruktheid sedert zijne terugkomst op Woodend waren aan de waakzame oog van zijne moeder niet ontsnapt. Eens op eene avond sprak zij hem er over.

— Och, moeder, antwoordde hij — ik weet niet wat het is — behalve dat ik mij in eene geheel scheeve positie voel. Ik ben het leegloopen moe. Ik wou dat ik weg kon. En dan — dat met Nancy — dat is ook niet in orde. De scheiding is voor haar zeer zwaarder dan voor mij, omdat zij verwijderd is van hare vrienden en betrekkingen, terwijl ik in mijn gewonen kring voortleef. Dat is niet billijk. Ik geloof dat ik voor een zekeren tijd — niet te kort — het land verlaten moest, totdat dit tijdperk van scheiden afgeloopen is. Als ik dan terugkom en Nancy trouw, dan zal alles in orde zijn. Ik ben er zeker van — als ik maar eenmaal getrouwd ben, is alles weer goed.

— Het schijnt wel, zeide de oude dame, verstrooid, dat mijn egoïsme toch niet ongestraft mag blijven. Want ik ben het Richard, die u hier gehouden heb, — en nu gaat ge kniezen en ge wilt weg. Ik had gehoopt dat ge de weinige maanden, die nu nog verloopen moeten, hier wel had kunnen slijten. En als ge 't hier zoo vervelend vindt — nu ik had het u niet willen vertellen, want het had eene kleine verrassing voor u moeten zijn, — maar Florence komt een poosje bij ons logeeren.

— Komt Florence hier ? vroeg hij met eene vreemde uitdrukking op zijn gezicht.

Iets eigenaardigs in zijnen toon trof zijne moeder. Zij zag op en zeide :

— Ja. Hebt ge daar iets tegen ?

— Moeder, zeide hij haastig, ik wil hier niet in huis zijn als Florence komt. Ge moet mij op de eene of andere wijze excuseeren. Ik ga het land uit. Of ik ga naar Bristol, en woon in de stad, en bezoek Nancy van tijd tot tijd. Maar hoe dan ook — ik wil niet hier zijn als Florence komt.

Opeens werd de waarheid haar duidelijk. Maar ondanks al haar schrik en bezorgdheid, had zij den moed om met kalme stem te zeggen.

— Ge hebt gelijk Richard. Wanneer het is gelijk ik vermoed — ach, het dient tot niets, nu te denken aan hetgeen had kunnen zijn — maar daarom niet te minder moet ge doen wat recht is. Het was onnadenkend van mij, Florence nu weer hier te noodigen. Maar — ik had haar ook zoo gaarne ! Zij is zoo'n lief opgewekt en zonnig schepsel !... Voor u evenwel, Richard, staat uw eer er bij op het spel. Ge hebt aan haar toch niets gezegd ?

— Aan Florence ? — Neen zeker niet, moeder. Hoe zou ik daartoe gekomen zijn ?... Ik ben blij als gij het zelf zoo inziet. Ge moet mij bij Florence excuseeren — en ik moet weg.

Er viel daartegen niets in te brengen. Maar de oude dame kon toch niet nalaten er nog even op te laten volgen :

— Och, Richard — wat zou het anders hebben kunnen zijn ! Want Florence — zij heeft zich altoos voor u geïntresseerd — en zij sprak altijd over u, wanneer zij en ik samen alleen waren, — en ge ziet zelf hoe gij in hare brieven nooit vergeten wordt. Ach ja ! Gedane dingen nemen geen keer, en het baat niet, het onmogelijke te wenschen. Maar als ge nog vrij waart geweest, en ge waart naar uw nicht gegaan, dan geloof ik dat ge voor haar antwoord niet beducht had behoeven te wezen — —

Hij werd zeer bleek.

— Zeg dat niet moeder. Gij hebt geen recht om dat te zeggen :

— Het is maar een vermoeden, hernam zij treurig.

— Maar ik kan mij wel verbeelden wat haar antwoord zou zijn geweest. En haar dan in dit huis te hebben als mijne dochter en gezellin — zoo monter en opgewekt, zoo vroolijk en gezond en goed gehumeurd —

— Moeder viel hij verwijtend in — ge schijnt te vergeten — —

— Neen, ik vergeet niets, antwoordde zij, met gelatenheid. Ik dacht enkel maar eens aan hetgeen had kunnen zijn. Maar ik vergeet niets. En ge handelt goed, Richard. Ik zal uw excuses maken bij Florence — of ge naar het buitenland gaat, of naar Bristol. Ik denk dat zij niets vermoeden zal. Neen zij zal het niet vermoeden, als ge niets tot haar gezegd hebt.

En dit was van 's heeren Richard's zijde niet de éénige daad van zelfbegoocheling. Juist omstreeks dezen zelfden tijd moest hij voor eenigen tijd naar Londen, om met den commissionair van zijne moeder een paar zaken af te handelen. Maar hij verwittigde zijnen oom en zijne nicht niet van zijne komst in de stad, en ging in de Melbury Road ook geen bezoek afleggen.

Wel dwaalde hij tamelijk veel in den omtrek rond, en een paar malen bespiedde hij zijn nichtje Floss, als zij uitreed, of eene boodschap ging doen met hare kamenier. Hij wist dat hij ook dit eigenlijk niet mocht doen; maar hij beschouwde het met een afscheidnemen van eene verloren illusie, een onmogelijken droom. Wat stak er dan ook voor kwaads achter ? — Nicht Floss wist er immers niets van, want hij hield zich zorgvuldig uit haar visier. En aan Nancy schaadde het ook niet. Het huwelijk zou voor haar immers alles goedmaken.

(Wordt vervolgd).